

der hviler tungest og mest trykkende paa alle Om- sætninger, nemlig Stempelstatten, der kan antages at naae et Beløb af 8 a 900,000 Rb. Kan man afse dette Beløb, bør det tages under Overveelse, om ikke denne Stat bør havees fremfor nogen anden.

Seg kan ikke lade være at kaste et Blik paa det oprindelig forelagte Loldlovsforslag og det nu foreliggende og betragte den forskjellige finantsielle Opfattelse, som derigennem gjør sig gjældende. Det oprindelig forelagte Loldlovsforslag gif ud paa at indrydde en Loldnedsættelse af ialt 294,000 Rb., og ved Siden deraf krævedes en Forhøielse af Brændevinsafgiften som Erstatning derfor, og en af det oprindelige Loldlovsforslags sidste Paragrafer, § 38, lyder saaledes: „Denne Lov træder i Kraft samtidig med Loven om Brændevinsafgiften.“ Det oprindelige Loldlovsforslag opgav ingen Indtægt uden derfor at faae Erstatning. Det vil være i ærede Medlemmers Grunding, at da det senere blev klart, at Loldlovsforslaget ikke vilde blive gennemført, fremkom der en anden Kombination, nemlig Bygningsafgiften og Skibsfortafgiftens Ophævelse imod Forhøielse af Brændevinsafgiften, altsaa atter her Lettelser mod Erstatning. Men ved Siden deraf krævede den daværende Finantsminister en Indkomstskat af en Million, Rigsdagen var imidlertid af den Mening, at den daværende Finantsminister faae den finantsielle Tilstand anderledes, end man troede det var forvarligt, og man gif da ikke ind paa Indkomstskatten. De andre Love bleve heller ikke fremmede af Grunde, som jeg i dette Dieblisk ikke skal dvale videre ved, men den finantsielle Betragtning, som laa til Grund for hine Forslag, er tydelig den: ikke at opgive nogen Stat uden Erstatning, hvortil kom en ekstraordinær Stat. Se vi nu paa det forelagte Lovforslag, saa har den høitærede Finantsminister opgivet Indtægter uden Erstatning til et Beløb af 752,000 Rb. I forrige Samling fremkom dernæst et Forslag til en ny Ordning af Skolevæsenet, hvilket ogsaa foreligger i denne Samling, og som vil kræve betydelig større Udgifter; i forrige Samling forelaa et Lovforslag om Befæstningsarbejder, der vilde koste 17 Mil- lioner; i forrige Samling forelaa et Lovforslag sigtende til en Revision af de militære Organisations- og Lønningslove. Disse krævede ligeledes meget betydelig større Udgifter end hidtil. Disse Lovforslag ere forelagte igjen i denne Samling, men ere komne til os i dette Dieblisk; jeg veed derfor ikke, hvad der nu kræves, men det er klart, at der ved disse Love er krævet store aarlige Ud- gifter, og naar ved Siden deraf stilles Opgielsen af en Indtægt af 752,000 Rb., vil jeg tilfaa, at jeg bliver noget uvovlig derover, at jeg frygter for, at den høitærede Finantsminister her er gaaet for vidt. Man kunde jo vel tænke paa, at der kunde blive givet Erstatning ved andre Skatter; jeg veed ikke, om det er den høitærede Finants-

ministers Tanke, at det skal ske; der foreligger, mig bekendt, ingen Udtalelse i den Retning. (Finantsministeren: Jo!) Det forekommer mig, at den høitærede Finantsminister bemærkede — (Finantsministeren: Naturligvis ingen Erstatning for de 750,000 Rb.). Det er altsaa ganske overensstemmende med min Opfattelse; den ærede Finantsminister kræver ingen Erstatning. Da maa jeg udtale for min Opfattelse af Sagen, at den høitærede Finantsminister ser vor finantsielle Tilstand i et mere rosenfarvet Skjer, end jeg tør se den, og jeg nærer ingen Frygt for, at der kan blive Spørgsmaal om at skaffe Erstatning for den Indtægtsafgang, som vi nu vedtage, hvis vi vedtage det foreliggende Lovfor- slag. Det er jo ganske vist sandt, at Loldind- tægterne ere i Stigning i de senere Aar, det er rigtigt, at der er en glædelig Fremgang i disse Indtægter; men det er jo ogsaa klart, at Statens eget Behov stiger tilbøielig af de samme Grunde, som Loldindtægterne stige. Det er en lykkelig Egenstøb ved de nævnte Afgifter, at de tilbøielig rette sig efter og staa i Forhold til Statens Behov, og en Del af disse Indtægter ville derfor komme vel tilpas til de større Udgifter, som Sta- tens Husholdning — thi Staten fører jo selv en stor Husholdning — nødvendig maa kræve, og navnlig ser jeg ikke rettere end, at det er uaf- viselig nødvendigt, at man igjen optager Spørgs- maalet om Lønninger til den store Mængde af Statens lavere Embedsmænd og Funktionærer; thi de ere aabenbart i en saadan Tilstand, at de ikke kunne leve af, hvad de have. Naar jeg nu overveier dette, saa er jeg betænkelig ved det Forslag, som den høitærede Finantsminister har forelagt. Seg har store Betæneligheder ved uden Erstatning at opgive en Indtægt af 752,000 Rb., samtidig med at der vil blive udkrævet store Udgifter; thi vi kunne komme til det Spørgsmaal at skaffe Erstatning. Det er ikke den ærede Finantsministers Mening, at Erstatning skal ydes; men der gives gunstige Aar, og der kan møde ugunstige Aar, og da vil Spørgsmaalet i meget ubøielig Tid komme; og hvorledes venter man da at faae Erstatningen. Det er ikke af de lette Ting at komme overens om Paalæggelsen af nye Skatter, og det vil i Almindelighed taget ikke have store Vanskeligheder at forestille sig, at og- saa andre Hensyn end det, der egentlig ligesom foreligger i Bestatningsspørgsmaalet, kunne blande sig ind i Sagen, naar Lovforslag om nye Skatter komme til at foreligge, og maatte faae afgjørende Ind- flydelse i denne Retning. Det fortjener dog ogsaa vel at bemærkes, at under saadanne Omstændigheder, hvor Statens Krav bydende fordrer, at Finants- ministeren maa anstrænge sig for at skaffe Penge- midler tilveie, er den stærkeste, som siger Nei. Man kan foreskrive Betingelserne, og disse kunne maatte blive haardere, end man forestiller sig. Min Mening er derfor den, at det vil være